

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljár felperes neve(felperes címe) felperesnek, a személyesen eljár alperes neve(alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. április 2. napján meghozott, 24.P.26.099/2009/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azon magatartásával, hogy több perben is azt állította, hogy az ügyeinek vitelére nem rendelkezik megfelelő képességgel, megsértette a személyhez fűződő jogait.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását.

Előadta, hogy a felperes által hivatkozott tartalmú beadvány megszerkesztésére 1997-ben került sor, ezért a felperesi igény elévült, mivel az irat keletkezése és benyújtása óta az általános öt éves elévülési idő eltelt. Előadta továbbá, hogy a felperes hasonló tényállás mellett már kezdeményezett vele szemben kártérítési pert. Kárigényét ugyanebben a beadványban foglaltakra alapította, azonban az eljáró bíróságok mind első, mind másodfokon megállapították, hogy a felperes követelése alaptalan, mert a bírósághoz benyújtott nyilatkozattal a személyiségi jogok nem sérthetők. Bizonyítékként csatolta a Fővárosi Bíróság 27.P.22.259/2006/17. számú és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.546/2007/3. számú ítéleteit.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint + áfa perköltséget és az állam javára külön felhívásra 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 141. § (2) és (6) bekezdéseire hivatkozott a felperes mulasztásával kapcsolatosan.

Az ítélet indokolásában kitért arra, hogy a felperest jogszabályi következményekre való felhívás mellett kötelezte a perben tett tényállításainak igazolására és a megfelelő iratok csatolására. A felhívásnak azonban a felperes határidőben, és a későbbiekben sem tett eleget. A felperes nem tett megfelelő nyilatkozatot a tekintetben sem, hogy jogai megsértését eredményező alperesi közlések mely iratban, jegyzőkönyvben találhatók. Nem nyújtott be bizonyításra alkalmas okiratokat, és megfelelő bizonyítási indítvánnyal sem élt. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság az elévülés, és a korábbi jogerős elbírálás kérdésében nem tudott állást foglalni, és a hiányok a kereset érdemi elbírálását is gátolták.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára, illetőleg a jogszabályok megsértésére hivatkozott.

Előadta, hogy a pert az alperes által a 24.P.24.708/2008. számú ügy első tárgyalásán tett sértő megjegyzése miatt indította. Ezzel kapcsolatos megállapítást azonban az elsőfokú bíróság ítélete egyáltalában nem tartalmaz.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között vizsgálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Polgári Törvénykönyvről szól 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. §-a szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Pp. 121. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a pert a keresetlevéllel kell megindítani; a keresetlevélben fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával.

Az elsőfokú bíróság a felperest megfelelő határidő tűzésével és a jogkövetkezményekre való figyelmeztetés mellett felhívta, hogy csatolja azon beadványokat, illetőleg jegyzőkönyveket, melyekben a személyiségi jogsértésre alkalmas alperesi nyilatkozatok szerepelnek. A felperes határidőben nyilatkozatot nem tett és a kitűzött tárgyaláson sem jelent meg. A felperes kizárólag a rendkívül

szükszavú fellebbezésében jelezte azt, hogy az alperes jogsértő nyilatkozata a 24.P.24.708/2008. számú ügy első tárgyalásán hangzott el, azonban a fellebbezéshez sem mellékelte az ezzel kapcsolatos jegyzőkönyvet.

Az elsőfokú bíróság nyilvánvalóan nem szerepeltethette tényállási elemként a felperes fellebbezésében hivatkozottakat, mert a felperes ilyen tartalmú nyilatkozatot az elsőfokú eljárás során nem tett.

Megjegyzendő, hogy ha a felperes a fellebbezéséhez mellékelte volna a kérdéses tárgyalásról készült jegyzőkönyvet, ez akkor sem lett volna figyelembe vehető a másodfokú eljárás során, tekintettel arra, hogy kifejezetten a felperesi magatartás gátolta azt, hogy az okirat az elsőfokú eljárás tárgyát képezze. Az elsőfokú bíróság így helytálló döntést hozott, amikor alapvetően a felperes mulasztása miatt a keresetet elutasította. Helytálló volt az a megállapítása is, hogy az alperesi védekezésben foglalt elévülés, illetőleg ítélt dolog kérdésében megalapozott döntés nem volt hozható, a felperesi nyilatkozattétel hiányában.

Az alperesnek védekezése során feltételezésekbe kellett bocsátkoznia amiatt, hogy a felperes mely nyilatkozatát minősíthette jogsértőnek. A felperesi fellebbezésben foglaltak alapján utóbb nyilvánvalóvá vált, hogy a felperes egy másik nyilatkozatot kívánt a per tárgyává tenni. Azért szükséges a felperes részéről a jogsértés pontos megjelölése, hogy az alperes megfelelően védekezhessen, másrészt az eljáró bíróság is csak ennek ismeretében hozhat megalapozott döntést. Jelen esetben az elsőfokú bíróság a szükséges intézkedéseket megtette annak érdekében, hogy a felperes keresetének tényleges tárgyát felderítse, de ezt a felperes magatartása akadályozta, így helyesen járt el, amikor ezt a hiányosságot a felperes terhére értékelte.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért köteles viselni az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú költség az alperest, mint saját ügyében eljáró ügyvédet, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

A felperes köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2011. február 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitel  l:
tisztviselő